

ה"ת 63387/08/23 - סעיף אבו כף - נגד מדינת ישראל-

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 63387-08-23 אבו כף נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 310545/2023

לפני מבקשים נגד משיבים
כבוד השופטת מירב עמר כהן
סעיף אבו כף - עו"ד מרוות אלחמיד (ממשרד עו"ד עלי אלסנע)
מדינת ישראל - עו"ד דנה רום

החלטה

בפני בקשה להחזרת מנוע שהותקן ברכב מזויף לידי המבקש.

רקע:

1. בתאריך 13/3/24 הוגשה בקשה לפרק ולהשיב למבקש את המנוע בלבד.
2. לאחר מספר החלטות לתגובת המשיבה, המשיבה הגיבה ביום 21.4.24. בתגובה ציינה ב"כ המשיבה שהוגשה זה מכבר בקשה להשמדת הרכב וצו ניתן במסגרת הליך אחר שהוגש (23376-01-24).
3. נקבע דיון לתאריך 30.4.24.
4. **טיעוני הצדדים:** ב"כ המבקש ציינה כי הם מבקשים לקבל את המנוע שאינו מזויף לידי המבקש. [יוער כי ב"כ המבקש התייצבה לדיון ללא קבלות ו/או מסמכים באשר לבעלות המבקש במנוע וציינה כי נוכח חג הפסח לא יכולה הייתה להיערך לדיון. בנסיבות אלה נעתרתי לבקשת המבקש ונתנה אורכה להגשת המסמכים כאמור].
- מנגד ב"כ המשיבה הפנתה לתיק החקירה ולחוות דעת לפיה הרכב מזויף. כמו כן, הפנתה לכך כי ניתן צו להשמדת הרכב במסגרת הליך אחר. לשאלת בית המשפט מדוע נפתח הליך אחר שאינו מפרט את ההליכים הקודמים שהתקיימו ביחס לרכב זה או לכל הפחות מפנה אליהם השיבה כי מדובר בטעות בוודאי שלא במכוון. יוער כי אין זה ראוי שהמבקשת תנקוט בהליך ביחס לרכב ולא תפרט הליכים קודמים שקשורים באותו רכב כך שתהיה לבית המשפט הדן בבקשה התמונה המלאה. לפיכך, דנתי בבקשה כאילו לא ניתן צו השמדה כאמור. מדובר במנוע או בשווי המנוע. כך שכל שזכותו של המשיב תמצא מוצדקת יוכל הוא לתבוע את שווי המנוע.
5. בתאריך 30.4.24 המבקש הגיש הודעה ובה ציין כי צירף שטר מכר וכן, "אישור על תשלום (קבלות)". בפועל, הוגשו שני מסמכים. מסמך אחד - שטר מכר ומסמך שני - אישור רשות המיסים.

דיון הוכרעה:

1. בתאריך 16/7/23 נעצר המשיב ואחר נוסף שהיה עמו ברכב לבדיקת רישיונות. עלה ריח של סם מסוכן ולכן בוצעה בדיקה מעמיקה של הרכב, במהלכה עלה כי יש חשד לזיוף של הרכב. הרכב עוכב לתחנה. (מפנה לדו"חות פעולה של השוטרים איסק סרגי ורומן וינוקורוב מתאריך 16/7/23).

2. קיימת חוות דעת בתיק החקירה מיום 6.8.2023 ולפיה הטבעת מספר השלדה ברכב אינה מקורית. עוד עלה כי לא ניתן לחשוף את מספר השלדה המקורי. משכך, לא ניתן היה להגיע לבעלים המקורי של הרכב. כמו כן, עלה כי המספר המוטבע על המנוע הוא מקורי וכן צוין שלא נמצא רישום למספר המנוע.

3. לפני עומדת השאלה מה דינו של חלק רכב שאינו מזויף אשר נתפס ברכב שנקבע לגביו כי הוא מזויף? האם יש אפשרות להשיב את החלק שאינו מזויף לטוען לזכות או שמא ראוי להורות על השמדתו יחד עם הרכב עצמו?

4. הפן המשפטי:

מדובר בבקשה להחזרת חלק מתפוס. הסעיף הרלוונטי הוא סעיף 34 **לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש]**, תשכ"ט - 1969 (להלן: "פסד"פ"). אשר לפיו

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לעניין מסוים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

בהינתן האמור, ראשית, על המבקש להוכיח את זכות הקניין קרי, בעלות במנוע. שנית, האם בנסיבות אלה יש להורות על פירוק המנוע כאמור.

5. זכות קניין: מושכלות ראשונים הם כי המבקש יוכיח בעלותו ביחס למנוע. **זכות הקניין לא הוכחה.**

א. ראשית, המבקש הגיש מסמך "שטר מכר" כאשר המייבא הוא בית עסק "קניין חלפי הצפון". כן צורף מסמך רשות המיסים. **לא צורפה כל קבלה ביחס לתשלום של המבקש אודות המנוע.** אישור של בית עסק בדבר יבוא המנוע אינו מוכיח את בעלות המבקש. לא בא זכרו של המבקש במסמכים שהוגשו כמי ששילם עבור המנוע.

ב. יתרה מזו, במסמך שטר המכר של היבואן, לא מולא המסמך מתחת לכותרת: "אישור המוסך המורשה שהרכיב את המנוע" והוא נותר ריק.

ג. בנוסף, המנוע לא נרשם ע"פ **כללי משרד הרישוי** (ע"פ חוות דעת מומחה לגילוי זיופי כלי רכב מיום 6/8/23 לא נמצא רישום למספר המנוע הנ"ל). כל בר דעת יודע כי המנוע הוא רכיב משמעותי ומרכזי ברכב. החלפתו של מנוע דורשת התנהלות ע"פ כללי משרד הרישוי. הכללים נועדו, בין היתר, למנוע ביצוע "השתלת" חלפים גנובים, מזויפים ברכב באופן שיסכן את משתמשי הדרך. במקרה דנן, הליך רישום המנוע, בהתאם לכללי משרד הרישוי כאמור, בוודאי היה מגלה כי הרכב מזויף. לפיכך, לכל

הפחות, עולה חשד שאי הרישום של המנוע נעשה ביודעין ועל מנת למנוע גילוי הזיוף של הרכב.

ד. בנוסף, טענות המבקש בחקירה לפיהן הוא לא נגע ברכב עומדות בסתירה לטענות לבעלות במנוע. כאשר נאמר למבקש בחקירה כי אתה בעל הרכב שחשוד כמזויף השיב: **"מה פתאום אני מביא את סאלם לפה. קניתי ממנו את הרכב ככה. לא עשיתי כלום לרכב"** (עמ' 5 ש' 55). ברי הוא כי החלפת מנוע ברכב אינה עולה בקנה אחד עם אמירה זו.

ה. בין המשיב לבין מוכר הרכב טענות הדדיות בדבר כך שכל אחד מהם טוען כי האחר הוא שביצע בדיקות לרכב בזמן הרכישה. המבקש ציין כי הוא לא עשה בדיקה לרכב לפני שקנה אותו אלא המוכר הוא שעשה והראה לו את המסמכים של הבדיקה. (ש' 49). המוכר נחקר אף הוא וגרסתו עומדת בסתירה לדברי המבקש והוא ציין: **"וכבר באותו הזמן סעידי אבו כף לקח את הרכב לבדיקה בעמק שרה ואמר לי שהוא רוצה לבדוק שהרכב תקין ואז חזר אליי ואמר שהרכב תקין שהוא מרוצה וככה עד היום הרכב אצלו כבר שלוש שנים"**. (עמ' 2 סע' 1).

היוצא אפוא, כי לא ניתן לקבוע מסמרות ביחס לבדיקות שנעשו לרכב, אם נעשו, מתי ועל ידי מי. במובן זה, התרופה של המשיב נמצאת במסגרת הליך אזרחי, כלפי מי שממנו רכש את הרכב.

6. למעלה מן הצורך נציין כי יש לקחת בחשבון ולתת משקל בנסיבות אלה גם לאינטרס הציבורי שמוצג בעמדת המשטרה ומשרד התחבורה- אגף הרישוי ולפיו רכב מזויף או המכיל חלקים מזויפים לא יוכל לעבור סטט ולהימצא על הכביש. במקרה דנן, המנוע הותקן ברכב שלא ע"פ ובהתאם לכללים ולהנחיות של משרד הרישוי שכן, הותקן בתוך רכב שזויף (שלדת הרכב הושחתה והוטבע מספר שילדה חדש תחתיו). המבקש נתפס כשהוא מצוי ברכב במהלך נהיגה על ידי אחר, כך שהרכב נסע על הכביש בניגוד לכללים של משרד התחבורה. לא זו אף זו, ברי הוא כי בהינתן ששלדת הרכב זויפה הרי שמנייה וביה לא ניתן היה להכשיר את התקנת המנוע על ידי משרד התחבורה בנסיבות אלה.

7. בהקשר זה יוער כי מקרים שבהם בתי המשפט הורו על פירוק חלקים לא מזויפים מרכב מזויף היו אותם מקרים שבהם הוכחה הזכות הקניינית וכן, בית המשפט שוכנע כי חלה תקנת השוק וכי המבקש רכש בתו"ל ואינו מעורב ביחס לזיוף הנטען. (ראו והשוו ע"ח (מחוזי מרכז) 19056-01-09 **משטרת אתגר נ' לאון חביב**, פורסם בנבו) וכן ההסדר המבקש לאזן בין הזכויות אשר נקבע בבש"פ 321/02 **אבו שארב נ' מדינת ישראל** (החלטה מיום 2.4.02- פורסם בנבו), גם הוא מניח שהרכישה של כלי הרכב המזויף נעשתה בתו"ל ובהתאם לתקנת השוק. במקרה דנן, העובדה כי מנוע הרכב לא נרשם ע"פ כללי משרד הרישוי ובהינתן כי הרכב עצמו מזויף הרי שעולה חשד בדבר מעורבות המבקש לכל הפחות בידיעה כי הוא מחזיק ברכב מזויף שאחרת אין הסבר להעדר רישום המנוע במשרד הרישוי כדבעי.

8. בנסיבות דומות למקרה דידן, ביחס לחלקי משאית גנובים ומזויפים שהתבקש לפרקן מהמשאית עצמה ולהשיב את המשאית למבקש, נקבע כי אין עוד מקום לראות בחלקים כנפרדים מהמשאית ולמעשה מדובר בחפץ אחוד. הבקשה נדחתה ונקבע כי דינה של המשאית לחילוט או השמדה. ת.פ. (ראשל"צ) 27870-10-14 **מ"י נ' מונעם מסרי** (החלטה מיום 28.2.2018, פורסם בנבו).

עוד נקבע באותו עניין כי הרתעה אפקטיבית מחייבת להימנע ממתן אפשרות ל"הכשרת השרץ" וכי משום החשיבות שבכך אין לחשוש מפגיעה בעיקרון המידתיות. כמו כן, ראו והשוו ב"ש(ירושלים) 4260/05 מ"י נ' באג גאד (פורסם בנבו); בע"ח (מחוזי מרכז) לאון חביב הנ"ל.

סבורני כי חלק מהמלחמה בנגע גניבות הרכב והזיופים כמו גם בטיחות הנוסעים בכבישים מחייבת אמירה ברורה ולפיה מי שמרכיב ברכב מזויף חלקים לא מזויפים, הוא בבחינת שם את כספו על קרן הצבי וכי עליו לחשוש שאם ייתפס עם רכב מזויף ילקח הרכב כולו על כל חלקיו. במובן זה, יש בכך הרתעה כלכלית הדרושה למניעת ביצוע הרכבות של חלקי רכב ברכב מזויף.

9. סוף דבר, הבקשה נדחית.

(*תיק החקירה יוחזר למבקשת באמצעות מזכירות בית המשפט).

ניתנה היום, א' אייר תשפ"ד, 09 מאי 2024, בהעדר הצדדים.